

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker middelen aan die sterk overeenkomen met die welke zijn aangevoerd in de door hem aanhangig gemaakte zaak F-44/06 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PB C 154 van 1.7.2006, blz. 25..

Beroep ingesteld op 11 augustus 2006 — Taruffi/Commissie

(Zaak F-95/06)

(2006/C 237/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Adrien Taruffi (Schouweiler, Luxemburg) (vertegenwoordigers: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en E. Marchal, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- vast te stellen dat artikel 4, lid 1, van de algemene bepalingen tot uitvoering van artikel 45 van het Statuut, die bij beschikking van de Commissie van 23 december 2004 zijn vastgesteld, onwettig is;
- nietig te verklaren de beschikkingen van de Commissie waarbij verzoekers punten voor verdiensten en bonuspunten voor de bevorderingsronden 2004 en 2005 zijn vastgesteld, alsmede de besluiten om zijn naam niet te plaatsen op de lijst van verdienstelijke ambtenaren volgens de bevorderingscomités en op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2004 naar rang B*10 zijn bevorderd;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker dat zijn verdiensten in het kader van zijn evaluatie door het bevorderingscomité na het positieve antwoord van de administratie op zijn eerste klacht niet werkelijk zijn onderzocht.

Met betrekking tot de bevorderingsronde 2004 beroept verzoeker zich met name op een kennelijke beoordelingsfout voor zover zijn verdiensten voor de bevorderingsronde 2004 zouden zijn vergeleken met die van de ambtenaren die onder

de begroting „onderzoek” vielen, terwijl hij voor die bevorderingsronde onder de begroting „administratie” viel.

Wat de bevorderingsronde 2005 betreft, is volgens verzoeker de door de Commissie gehanteerde uitlegging van artikel 4, lid 1, van de algemene uitvoeringsbepalingen onwettig, volgens welke zelfs indien verzoeker was tewerkgesteld bij twee verschillende directoraten-generaal en een tussenrapport voor het eerste deel van 2004 was opgesteld dat de toekenning van punten voor verdiensten bevatte, alleen het directoraat-generaal dat het eindrapport moet opstellen, bevoegd was om de bonuspunten toe te kennen.

In het algemeen is verzoeker van mening dat de bestreden besluiten in strijd met artikel 45 van het Statuut zijn vastgesteld, voor zover de anciënniteit en niet de verdiensten als beslissend criterium in aanmerking zijn genomen.

Beroep ingesteld op 10 augustus 2006 — G/Commissie

(Zaak F-96/06)

(2006/C 237/41)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: G (Port-Vendres, Frankrijk) (vertegenwoordigers: B. Cambier en L. Cambier, advocaten)

Verwerende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- vast te stellen dat de verwerende partij verantwoordelijk is voor de fouten die zij jegens verzoeker heeft gemaakt;
- de verwerende partij te veroordelen tot betaling aan verzoeker en zijn gezin van het voorlopige bedrag van 1 581 801 EUR, hetgeen overeenkomt met de helft van de schade die door alle fouten van de Commissie, haar personeelsleden, medewerkers en/of andere afhankelijke organen is geleden; de andere helft zal met behulp van een deskundige worden vastgesteld;
- de verwerende partij te veroordelen tot betaling van 8 % rente over alle bovenvermelde bedragen, en wel vanaf 23 november 1999, de datum van afsluiting van het eerste rapport van het door het Europees Bureau voor Fraudebestrijding (OLAF) ingestelde onderzoek, waarin de eerste tekenen van partijdigheid jegens verzoeker zichtbaar werden, of, subsidiair, vanaf 29 juni 2005, de datum waarop verzoeker een verzoek om schadevergoeding krachtens artikel 90, lid 1, van het Statuut heeft ingediend;

- een deskundige aan te wijzen;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker acht middelen aan.

Met het eerste middel verwijt hij de Commissie dat zij hem tot een centrale figuur in de zaak „Berthelot” heeft gemaakt en hem als de stuwende kracht van die zaak heeft beschouwd, terwijl alle aantijgingen onjuist zijn en er niet het minste bewijs bestaat waarop die aantijgingen jegens verzoeker gebaseerd kunnen worden. Hierdoor heeft de Commissie niet aan haar zorgplicht en haar verplichting tot behoorlijk bestuur voldaan en heeft zij het gewettigd vertrouwen van verzoeker geschonden.

Met het tweede middel verwijt hij de Commissie dat zij zijn rechten van verdediging zwaar heeft geschonden, door alle nalatigheden en gebreken van de administratieve onderzoeken verband houdende met de zaak „Berthelot”, die niet op onpartijdige wijze zouden zijn uitgevoerd.

Met zijn derde middel stelt hij dat de verplichting tot vertrouwelijkheid is geschonden, doordat de Commissie in de loop van 2000 journalisten heeft toegestaan om door te dringen in de ruimten van het OLAF en aldaar kennis te nemen van vertrouwelijke documenten betreffende verzoeker teneinde een aantal ervan tijdens een televisie-uitzending te verspreiden.

Met zijn vierde middel bekritiseert hij het besluit van de Commissie om zijn immuniteit van jurisdictie op te heffen.

Met zijn vijfde middel verwijt hij de Commissie, hem te hebben overgeplaatst naar de post van hoofdadviseur bij het directoraat-generaal „Onderzoek en technologische ontwikkeling”, en wel niet in het belang van de dienst of op grond van het mobiliteitsbeginsel van de instelling, maar als verkapte tuchtmaatregel.

Met het zesde middel, betreffende de procedure tot erkenning dat zijn ziekte een beroepsziekte is (artikel 73 van het Statuut), betwist verzoeker de besluiten van de Commissie om van meet af aan de mogelijkheid van een arbeidsongeval uit te sluiten en zijn dossier aan het Bureau voor Onderzoek en Disciplinaire Maatregelen van de Commissie (IDOC) over te dragen, zodat dit Bureau administratieve onderzoeken kan uitvoeren om de oorzaak van zijn ziekte vast te stellen.

Met zijn zevende middel stelt hij de onafhankelijkheid van de door de artikelen 73 en 78 van het Statuut beheerste procedures aan de orde en betwist hij het besluit van de invaliditeits-

commissie van de Commissie om de definitieve uitspraak in de krachtens artikel 78, lid 5, van het Statuut ingeleide procedure op te schorten zolang geen besluit op basis van artikel 73 van het Statuut is genomen.

Met zijn achtste middel levert hij kritiek op het feit dat jegens hem een tuchtprocedure is ingeleid en gehandhaafd, terwijl de materiële gegevens die daaraan ten grondslag liggen in het kader van een tegen hem ingeleide strafprocedure door de Belgische justitie ongegrond zijn verklaard.

Verzoeker concludeert dat de hierboven bedoelde fouten van de Commissie de oorzaak zijn van zijn zenuwinzinking waardoor hij zijn loopbaan als ambtenaar voortijdig heeft moeten beëindigen. Hierdoor hebben hij en zijn gezin materiële en immateriële schade geleden.

Beroep ingesteld op 15 augustus 2006 — Lopez Teruel/BHIM

(Zaak F-97/06)

(2006/C 237/42)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Adelaida Lopez Teruel (El Casar, Spanje) (vertegenwoordigers: G. Vandersanden, L. Levi en C. Ronzi, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (BHIM)

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag (TABG) van 6 oktober 2005 houdende afwijzing van verzoeksters vraag om overeenkomstig artikel 78 van het Ambtenarenstatuut een invaliditeitscommissie bijeen te roepen;
- voor zoveel nodig, nietigverklaring van het besluit van het TABG van 5 mei 2006 tot afwijzing van de door verzoekster op 6 januari 2006 ingediende klacht;
- verwijzing van verwerende partij in de kosten.